

66 352/6 ула Зеловић

трт.

Београд

17. КЊИГА ДРУШТВА СВ. САВЕ КЊИГА 17.

ДРУШТВО СВЕТОГА САВЕ

Luka Celović

БЕОГРАД

„Брат је мио,
које вере био.“

БЕОГРАД

ПАРНА ШТАМПАРИЈА Д. ДИМИТРИЈЕВИЋА — ЈЕЛЕНСКА УЛИЦА БР. 1

1895

Издања Друштва Св. Саве.

1. књига, Друштво Св. Саве, I, Београд 1886.
2. књига, Друштво Св. Саве, II, Београд 1887.
3. књига, Браство I, Београд 1887.
4. књига, Браство II, Београд 1888.
5. књига, Браство III, Београд 1889.
6. књига, Друштво Св. Саве III, Београд 1889.
7. књига, Поменик Друштва Св. Саве, I, Београд 1889.
8. књига, Последњи Борац, спев. Д. Ј. Илијћа, Београд 1889.
9. књига, Друштво Св. Саве, IV, Београд 1890.
10. књига, Браство IV, Београд 1890.
11. књига, Историја Бугаризма, од Бдина, Београд 1890.
12. књига, Споменица Светосавског Дома, Београд 1891.
13. књига, Друштво Св. Саве, V, Београд 1891.
14. књига, Поменик Друштва Св. Саве, II, Београд 1892.
15. књига, Браство V, Београд 1892.
16. књига, Браство VI, Београд 1894.
17. књига, Друштво Св. Саве, VI, Београд 1895.

Г. В. 6
352/6

УНИВ. БИБЛИОТЕКА
Бр. 45360.5

16. КЊИГА ДРУШТВА СВ. САВЕ КЊИГА 16.

ДРУШТВО СВЕТОГА САВЕ

VI

Друштво Св. Саве основано је са задатком: да шири просвету и негује национално осећање и врлине у српском народу.

Друштво врши свој задатак: 1., издавањем ваљаних књига, слика и песама; 2., подизањем и потпомагањем школа и цркава; и 3., новчаном помоћу.

БЕОГРАД

СТАРНА ШТАМПАРИЈА Д. ДИМИТРИЈЕВИЋА — ЈЕЛЕНСКА УЛИЦА БР. 1.
1895

ПРЕГЛЕД

Састав Главног Одбора Друштва Св. Саве за 1895., 1896. и 1897. год.

Записник VI редовне скупштине, држане 4. Јуна 1895. год.

Говор председника Свет. Николајевића на VI редовној скупштини.

Извештај I благајника Тих. Марковића о имовном стању друштвеном.

Извештај рачуноиспитача о прегледу друштвених рачуна сталног и покретног фонда за 1891. год.

Извештај рачуноиспитача о прегледу рачуна сталнога фонда за 1892., 1893. и 1894. год.

Извештај рачуноиспитача о прегледу рачуна покретнога фонда за 1892., 1893. и 1894. год.

Списак чланова утемељача с потпуним улогом (продужење).

ГЛАВНИ ОДБОР

ДРУШТВА СВ. САВЕ ЗА 1895., 1896. и 1897. ГОД.

Председник,

Светомир Николајевић, професор В. Школе.

Потпредсед. и гл. благајник

Тихомиљ Ј. Марковић, адвокат.

Благајник покр. фонда

Михаило Јовановић, судија у пензији

Књижничар,

(привремено врши дужност члан одбора)

Ђока Миловановић, учитељ прт. у В. Школи

Талници:

Момчило Иванић, професор I гимназ.,
Јован Миодраговић, професор Уч. Школе,
Душан Ђокић, секретар вар. суда.

Чланови:

Андра Ђорђевић, професор В. Школе,
Михаило Павловић, трговац,
Панта Срећковић, професор В. Школе
Коста Шуменковић, трговац,
Ср. Ј. Стојковић, професор,
Живојин Симић, професор,
Јеврем Илић, управитељ Уч. Школе,
Димитрије Довијанић, директор III гимназ.,
Таса Миленковић, начелник мин. у пенз.,
Милосав Куртовић, секретар мин. привр.,
Јеврем Ђуровић, чинов. Нар. Банке
Милан Живковић, благајник држ. монопола.

ЗАПИСНИК

VI редовне скупштине Друштва Св. Саве
држане 4. Јуна 1895. у Београду

Шеста редовна скупштина Друштва Св. Саве састала се у друштвеном Светосавском Дому. На њој је било преко сто педесет чланова из Београда и унутрашњости.

Председник г. Светомир Николајевић отворио је скупштину у 10 часова пре подне. Пошто је представио полициског комесара г. Павловића, прочитао је извештај о раду друштвене управе за последње четири године. Говорећи о напретку Друштва Св. Саве за то време, напомињао је узроке и сметње, са којих је тај напредак морао заостати иза напретка ранијих година. Његов је говор често прекидан узвицима одобравања и скупштина је одушељено примила извештај.

Главни благајник г. Тихомиљ Марковић прочитао је извештај о стању друштвене благајне — о сталном и покретном фонду —, о

завештањима, чињеним Друштву Св. Саве за последњих година, као и о добротворима, који су друштво помогли својим улозима или добровољним прилозима.

Г. Манојло Клидис поднео је скупштини и прочитао извештај рачуноиспитача, изабраних на прошастој скупштини друштвеној зарад прегледа имаовине и благајне друштвене. У извештају се тврди да су рачуни потпуно исправни, и рачуноиспитачи предлажу скупштини да друштвеним благајницима изда разрешницу за 1891., 1892., 1893., и 1894. годину. Скупштина је једногласно усвојила предлог и изјавила: да прима поднесене рачуне и даје благајницима разрешницу.

На позив председников скупштина је за следећу трогодишњу периоду — 1895., 1896., и 1897. год. — изабрала за рачуноиспитаче: г. г. Манојла Клидиса, Раку Миленковића и Јовицу Барловца, друштвене чланове из Београда.

На позив председников скупштина је изабрала за бројаче гласова и оверење скупштинског записника чланове г. г. Манојла Паљевића трговца из Ваљева и Душана Ђокића секретара судског.

За тим је председник прочитао имена оних чланова Главнога Одбора, који су из разних

узрока раније иступили из Одбора, и позва скупштину да изврши избор нових чланова за следећу трогодишњу периоду. Изјављујући своје задовољство члановима управе на досадањем раду, скупштина је на место чланова, који су иступили, изабрала за допуњење Главног Одбора чланове г.г. Д. Довијанића, директора Ш беогр. гимназије, Јована Миодраговића професора, Момчила Иванића професора, Јеврема Илића управитеља учитељ. школе, Душана Ђокића секр. суд., Милосава Куртовића секр. Мин. Привреде, Милана Живковића благајника држ. монопола, Јеврема Ђуровића чиновн. Нар. Банке и Тасу Миленковића начелника мин. у пензији.

Председник позва скупштину да избере друштву председника. Члан г. Михаило Павловић, трговац, пошто је говорио у похвалу досадањег рада друштвене управе, предлаже: да за председника остане и даље г. Светомир Николајевић. Председник ставља овај предлог на гласање. Скупштина је поименичним гласањем, са 95 гласова против 28 (а 9 се уздржало од гласања) усвојила предлог Павловићев и изабрала за председника Друштва Св. Саве досадањег председника г. Свет. Николајевића.

За избор потпредседника скупштина је поверила кандидовање председнику г. Никола-

јевићу, и по његовом предлогу изабрала за потпредседника и главног благајника г. Тихомиља Марковића, досадањег главног благајника друштвеног.

За секретаре друштвене управе изабрани су, на предлог председников, чланови главног одбора г. г. Момчило Иванић, Јован Миодраговић и Душан Ђокић.

Г. Љуба Ковачевић изјављује, да даје оставку на чланство у одбору, и скупштина му уважи оставку.

Г. Др. Мих. Вујић, поводом председничког извештаја изјављује, да последњих година није могао долазити у седнице Главнога Одбора зато, што је био спречаван тадашњим својим политичким положајем и пословима, а не из какве неоданости према Друштву Св. Саве; као и да, као члан владе, није знао за разлоге, из којих је тадашњи министар г. М. Борђевић затворио пансионат и богословско-учитељску школу. Скупштина је примила ову изјаву к знању.

Скупштина је закључила свој рад око 12 часова.

ДССБр. 71.

4. Јуна 1895. Београд.

Водио записник

Ср. Ј. Стојковић

Председник

Друштва Св. Саве

Свет. Николајевић

Оверавају записник,

Манојло Пањевић

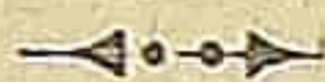
Душан Ђокић

Г О В О Р

Г. СВЕТОМИРА НИКОЛАЈЕВИЋА

ПРЕДСЕДНИКА ДРУШТВА Св. САВЕ

на VI друштвеној скупштини 4. јуна 1895.

Господо,

Пре свега сам дужан да вам објасним и да се пред вама оправдам, зашто ова VI скупштина Друштва Св. Саве није раније сазвана. У смислу друштвених штатута ваљало је сазвати скупштину у Јануару прошле 1894. године, али баш онда ја сам био одазват на један политички положај, с каквог ми, из више разлога, није било могућно сазивати скупштину овог друштва.

Као дотадањи дугогодишњи председник Друштва Св. Саве, ја сам сматрао да ми је дужност да скупштину овог друштва, за које су најлепше патриотске жеље српског народа везане, и рад чије управе у главном је поверљиве природе, сачувам од призора, какви би могли друштво у његовим основама потрести.

ако не и растројити; а то би неминуовно настало да је онда скупштина сазвата, кад су у нашем политичком животу, мојом сарадњом, важне политичке промене вршене, и кад су партиске и политичке страсти у нашој земљи, како никад дотле, биле заоштрене.

Као министар унутрашњих дела имао сам разлога да се скупштина Друштва Св. Саве не сазове док сам ја на управи земаљској, да ми се не би после пребацивало, ако би скупштина наша да мој рад у Друштву Св. Саве није онакав, какав се о њему говорило у штампи, да сам са висине ондашњег свог положаја утицао на скупштину друштвену.

Чим сам одступио из министарства, желео сам заједно с управом да сазовем скупштину, али су онда стајали противу те наше жеље виши разлози, које отклонити није било у власти ни мојој ни управе Друштва Св. Саве.

Господо! Друштво Св. Саве примиче се крају своје девете године како постоји. Од његовог постанка до данас у нашој земљи заснивано је више патриотских удружења с истим или сличним задацима какав је његов; и ни једно од тих друштава није се могло одржати. И Друштво Св. Саве имало је да се бори с многим тешкоћама и интригама, често кова-

ним изван наше земље а овде прихваћаним наивно и без дубљег испитивања од наших људи.

Било би можда штетно по интересе нашег друштва, по углед наше земље, кад би се сад на овом месту износило шта је све с разних страна и на различне начине чињено да се рад овог друштва омете, да се управа његова дискредитује, да се број чланова његових смањи.

И ја ћу волети да се о том свему прећути, па ма за то остајало и шире поље за прекоре и за критиковање рада управиног.

Па ипак Друштво Св. Саве има чим да се похвали.

За непуних девет година оно је могло дати на патриотске циљеве, какве по својим правилима има, 258.993 д.; штампати 6 књига „Браства“ с доста добром и патриотском садржином; растури у народ преко 400.000 ком. научних књига; одржати једну лепо уређену вечерњу школу у којој се данас учи 259 ученика из свих крајева Српства, а на којој раде десет способних наставника; издржавати сваке године на средњим и вишим нашим школама до двајестину питомаца, који се по свршеним наукама враћају својим домовима, научени и спремљени за живот; стећи и одржати, које у готовом новцу, које у зградама и плацевима, имањима покрет-

ним и непокретним, један капитал од 450.000 динара.

Нећу да говорим о моралном утицају, који је Друштво Св. Саве самим својим постојањем вршило у разним правцима, који се не може одмерити, али који се може опажати особено кад се упореди стање, какво је пре девет година било у погледу просветном у извесним крајевима а како је данас тамо.

У какој пошти и важности Друштво Св. Саве стоји у нашем народу, показују они многи легати. које су му добре и родољубиве душе завештале. О легатима, који су до сад уплаћени, биће речи у извештају благајниковом. Ја ћу овде споменути само легате које друштво има још да прими, пошто се дотичне масе код судова расправе. Тако,

а). По завештању пок. Косте Тодоровића млекара из Пожаревца има да се прими 200 динара.

б). По завештању Љубомира С. Павловића дуванице из Крушевца има да се прими неколико удеоница крушев. штедионице (Колико? није јављено).

в). По завештању пок. Аксентија Јовановића бив. овд. ћурчије 600 дин.

г). Пок. Петар Новаковић бив. инжињер оставио је на име легата г. г. Николи Капета-

новићу адвокату и Михаиљу Цветковићу по 600 дин. Ова су се господа одрекла тих легата у корист Друштва Св. Саве.

д). Пок. Милан Раденковић трг. из Крагујевца оставио је Друштву Св. Саве 500 дин.

е). Лука и Ђорђе, браћа Орестијевићи из Косовице, синови пок. Милана Орестијевића бив. пекара из Горњег Милановца, поклонили су Друштву Св. Саве две облигације у вредности 444 динара.

ж). Пок. Тома Рисантијевић из Крагујевца оставио је преко г. Симе Живковића половину свог имања у вредности 700 дин.

з). Пок. Живка, жена пок. Ђирка Спасића из Вел. Градишта, оставила је тестаментом половину свог имања у В. Градишту, које ће изнети неколико хиљада динара, али које још није процењено да се тачно може рећи колико.

и). Пок. Пера Ресавац из Свилајнца оставио је цело своје велико имање, у Свилајнцу и Београду, Друштву Св. Саве, које ће имати да се прими по смрти или по удаји жене. Управа Друштва Св. Саве предузела је кораке да одржи у важности племенити завет великог покојног родољуба противу једног другог сумњивог тестамена.

Ако ови, оволики, успеси заслужују каквог признања, то ће ваљда нешто од тог признања

припасти и Управи Друштва Св. Саве, па можда нешто и председнику управе, бар после његове смрти. Може се навести, да би Друштво Св. Саве под другом управом и под другим председником боље напредовало. Тако је и говорено и писано. И ја ћу се сложити с онима који мисле да би Друштво Св. Саве бољих и већих резултата показало, кад би на његовом челу стајао какав човек сретнији и од већег имена. На вама је сад да таквог човека нађете и посадите на председништво. Али ми је дужност да узмем у заштиту чланове управе. Ја познајем доста наших патриотских и хуманих удружења. У већини од њих сам и сâм члан, и могу смело тврдити да ни једно друго друштво нема у својој управи чланова, који би вреднији и више одани били свом послу од чланова управе Друштва Св. Саве. Напуштати годинама своје послове и интересе своје фамилије, па се посветити свом оданошћу и љубављу раду у Друштву Св. Саве, и то без икакве плате или награде, могли су само људи као: г. г. Мијаило Јовановић, Тих. Марковић, Живојан Симић, Срета Стојковић, Андра Борђевић, Ђока Миловановић, Коста Шуменковић. Нека им је од мене и овом и сваком приликом хвала.

Господо, у досадањој девето-годишњој историји Друштва Св. Саве остаће забележен један догађај, који у мало што није био судбоносан за опстанак друштва, а који га је толико потресао да се и данас још после неколико година не може довољно да опорави. То је затварање друштвене Богословско-Учитељске школе и пансионата, извршено актом г. министра спољних послова г. Мих. Кр. Борђевића у Августу 1891. године.

Као што је познато, Управа Друштва Св. Саве уредила је 1888. год. пансионат за младиће, који из покрајина српских ван граница Краљевине долазе у Београд, да се васпитају и уче; а 1890. год. основала је специјалну Богословско-Учитељску школу за те младиће. Обе те установе уређене су биле споразумно с министарством. Министарство је одобрило правила те школе. На челу обе установе био је Милош Милојевић познати родољуб и књижевник, који је такође споразумно с владом на то место постављен. У пансионату је било на 80 питомаца и у Богословско-Учитељској школи радило је 20 способних професора из Велике Школе, Богословије и других средњих завода, по програмима које је влада одобрила. У пансионату је било реда, у школи великог успеха, као што је

на испиту мин. изасланик потврдио. Врховни надзор над школом водила је Управа Друштва Св. Саве и министарство преко својих изасланика. По који од господа ондашњих министара нису жалили труда да и сами лично походе заводе друштвене. Тако су пансионат и школа имали срећу да их походе Сава Грујић, Пашић, Андра Николић и Баја, и сва та господа нису пропуштала да се изразе врло похвално о успеху ђака у школи и о раду и пансионату.

Отварање пансионата и Богословско-учитељске школе дало је новог и живог полета Друштву Св. Саве. Број чланова, добротвора, завештаоца у Србији и на страни почео је брзо расти. Цео се свет почео живље интересовати и за друштво и његове установе. Кад је управник школе с питомцима путовао по Србији, био је свуда с љубављу и одушевљењем дочекиван. Чланови друштвене управе имали су пуне шаке посла и радили су одушевљено.

Кад — у сред тог општег одушевљења за установе друштва Св. Саве, управа друштвена доби акт министров под 23. Августом 1891, којим су изненадно и од једном уништене све лепе наде, какве је управа друштвена и какве је цео српски свет везивао за Светосавску Богословско-учитељску школу. Господин министар

није навео разлоге из којих је нашао за потребно да тако поступи с једном лепом и врло корисном културном и хуманом установом; оно, што је у његовом писму наведено, није ни *истинито*, ни *озбиљно*, као што је то и главни одбор актом својим од 30. Августа ССБр. 463. најодсудније казао. Ја сам готов да верујем, да је ондашња краљевска влада имала каквих даљих и виших разлога из којих је светосавску школу затворила, а које није могла ни саопштити управи друштвеној. И нека тако остане. Али не могу пропустити а да не констатујем жалосан факат, да је од оног момента настала свуда у земљи малаксалост у одушевљењу и заузимљивости за Друштво Св. Саве. Родољубље је главном одбору и управи друштвеној налагало не само да не публикује њихову преписку с министром, него чак да се не брани ни од јавних напада у новинама, који су били инспирисани у министарству спољних послова, и у којима се жали боже по који пут рад управе неправедно денунцирао једној страниј велесили, као рад бунтовнички.

Врло је појмљиво, да је малаксалост у заузимљивости за Друштво Св. Саве морала настати после једног таког ударца, изненадно нанесеног од стране државне власти Друштву,

и под кишом инфамних напада на председника и управу друштвену, од којих се они нису могли ни хтели бранити.

„Мора да влада има право; мора да збиља има несавесности у пословању тих људи што су у управи друштвеној. Та зар би се нашао један Србин, један српски министар, једна српска влада, да тако лепо, тако свету, тако родољубиву установу затвори без разлога? Та то би био злочин, то би било издајство. Друкчије не може бити. Мора да је управа крива, да је њен председник збиља несавестан“....

Тако се отишло писати и говорити. Код таког говора и писања морали су они бити веома велики родољуби и самостални људи, који умеју судити самостално, који су и после тога нашли за нужно и добро да било својим прилозима, било својим легатима притичу у помоћ Друштву Свет. Саве; а чланови управе друштвене, признаће им се, да су људи не само великог родољубља него и великог јунаштва кад су и после свега тога могли остати да издрже на свом послу до сазива ове друштвене скупштине!

После овог говора, који ће осећаје вашег родољубља вређати, ја нећу пропустити а да вам не саопштим и једну вест, која ће вас,

уверен сам, обрадовати, а та је: да ће управа друштвена моћи да ускоро опет пансионат отвори. Тако ће под сводовима ове палате, у којој су се од 1891. год. ломили меланхолични одједи пустоће, опет ускоро одјекнути молитва за срећу српског племена и лепе народне песме из грла Српчића из свих крајева и земаља наших.

Господо, ја ову реч не могу завршити а да вас не замолим да се забавите мало мојом личношћу и једним питањем, које се од моје личности одвојити не може.

Од како је Друштво Св. Саве засновано на једном скупу родољуба у мојој скромној кући, па до данас, и од кад сам ја његов председник, ја сам — као што вам је познато — готово без престанка на најгнуснији начин нападан у штампи извесних политичких котерија. Називат сам именима каква је измислити могла само највећа поквареност, окривљиван сам и за оно, што апсолутно никакве везе са мном нема.

Држећи се правила „ради што мислиш да је за твоју отаџбину корисно, без обзира на то хоће ли се о твојем раду казати добро или рђаво“, ја се на новинарске нападе нисам обзирао ма одкуд они долазили. За мене је увек било и увек ће бити довољно награде у задовољеној својој свести да сам оно, што сам радио, радио

у доброј намери и у искреној жељи да своме роду помогнем.

Али ево, преда мном као председником Друштва Св. Саве стоји дужност које се, у интересу самог друштва, одрећи не смем, да одбијем једну клевету, једну гнусну лаж, какву су само подле кукавице и до крајности покварени људи могли на жалост популарном начинити. Из једног разговора мог с уредником „Малих Новина“ извађена је једна реченица, па је, онако одвојена од оног што је пре ње и после ње било у чланку, у ком је г. Тодоровић покушао да моје мисли и погледе о извесном питању изнесе, тумачена, мењата, допуњавата и по широком свету ношена, да се представим као човек за ког нема ни братства ни Српства; за кога је све то „шупља фраза“!...

Господо, да за мене Српство није шупља реч, ја се позивам на дела своја нека она говоре за мене; позивам се на свој скромни књижевни рад, позивам се на овај велелепни двор у ком стојите и слушате ме, позивам се на мој марљиви деветогодишњи рад у овом друштву, ком сам служио безинтересно, одано, напуштајући своју фамилију и послове од којих би она користи имала; позивам се на стотину младића из Црне Горе, Босне, Македоније и дру-

гих крајева српских, којима сам, и као председник овог друштва, и из својих личних средстава помогао да се школују и спреме. Позивам се на све оне који су кадгод у мојој кући били или који је познају, да посведоче, да је и мој приватни дом био увек свратиште гоњених и мучених родољуба ма од ког краја долазили. Позивам и те мученике и борце за народну ствар нека кажу, који од њих није из мог дома изишао утешен и помогнут. Позивам, најпоследње, све оне којима је тако лако да туђ рад омаловажавају, да се на образ других људи блатом бацају, да лажи и клевете противу других кују и шире, — позивам их, ма где они били, у редакцијама, у канцеларијама, за тезгама, нека изађу и нек кажу колико су они и шта су они доброг привредили отаџбини и људима? Позивам их, нек баце на кантар све што су добра урадили, а ја ћу метнути моје срце, па нек свет види шта ће претегнути. Па зар, господо, тридесет година савесног, које књижевног које патриотског рада, не би било доста да утера у лаж једну реченицу да је збиља изговорена а камо ли још реченицу измишљену?

Ко год има здраве очи да прочита мој разговор с г. Тодоровићем, печатан у „Малим Новинама“, и има довољно савесности да не тражи

тамо ништа друго него оно што је печатано, *неће и не може* наћи да сам ја казао ни да је „Братство шупља фраза“, ни да је „Српство шупља фраза“, него ће наћи оно што тамо стоји, да сам довикнуо некима од оних, који код наших Срба преко Саве воде јавно мишлење, да је *за њих, да је њима* „Братство шупља реч“.

То сам казао онима, који у сред Новог Сада и „Атине српске“ бирају за народног посланика Маџара који ни српски не уме, а довикују министру Краљевине Србије да је издајник ако у интересу своје земље жели да одржи добре односе са суседном државом. Довикнуо сам онима, чија су уста увек пуна грдње противу рада Друштва Св. Саве, а овамо их нема у списку чланова тог друштва, у оном списку, у ком има људи из свих других покрајина српских. Довикнуо сам онима, који су се васпитали из наклада великих родољуба српских да тамо међу оним народом раде на чувању српског живља и да се тамо нађу на стражи Српства, а који те дужности своје напуштају и траже где ће угодније живети. Довикнуо сам онима, који хоће да Србији буду учитељи у вођењу политике а који се, кад ова земљица дође у опасне тешкоће, и кад треба да јој синови крв

лију и жртве поднесу, измичу и кесе своје завезују

То сам мислио, то сам говорио. Има ли којих, за које су моје речи увредљиве, нек радом својим покажу да сам неправедан, нек на делу докажу да за њих братство није шуцља реч.

Да се вратим на Друштво Светога Саве.

Господо, управа друштва вашег, којој сте толико година поклањали поверење, радила је колико је, у приликама какве су биле, радити могла и умела. Радила је с оданошћу к послу, радила је и љубављу и самопожртвовањем.

Ако они, који је сад замене, буду срећнији и вреднији, ако ово важно, културно и патриотско друштво с Божјом помоћи буде имало срећнијих дана, и буде у стању још више приредити на послу опште народном, нико неће бити задовољнији и срећнији од оних људи, који су то друштво засновали и до сад њим управљали.

ИЗВЕШТАЈ

I БЛАГАЈНИКА ГЛАВНОГ ОДБОРА ДРУШТВА СВ. САВЕ

Господо,

Као што вам је познато, наше друштво има три фонда: *покретни новчани фонд, стални новчани фонд и фонд у непокретном имању.* Ја ћу, у овоме моме извештају, овим истим редом, изложити приходе и расходе свију ових фондова а за прошле четири рачунске године.

I. О покретном новчаном фонду

Овај фонд имао је следеће приходе и расходе:

А. у години 1891.

1) приходи

а) Од улога редовних чланова	дин.	6,309.—
б) Од добровољних прилога	„	2,977·50
в) Од прихода стал. др. фонда	„	9,858·90
г) Од забава подоборских	„	1,316·80
д) Од прилога из ковчежића	„	1,506·75

ђ)	Од продатих књига	дин.	154.—
е)	Од утемељачких диплома	„	162.—
и ж)	Од ванредних прихода	„	27,584.85
			<u>49,869.80</u>
		Свега динара	49,869.80

2) РАСХОДИ:

а)	Административни трошкови	дин.	2,987.25
б)	Опште друштвене цељи	„	6,561.80
в)	Светосавска вечерња школа	„	2,500.65
г)	Пансионат др. питомаца	„	31,702.15
д)	Набавка друштв. медаља	„	1,565.—
ђ)	Трошкови „ пододбора	„	42.60
е)	Награде писаца	„	50.—
и ж)	Куповање, штампа и повез књига	„	2,150.—
			<u>47,559.45</u>
		Свега динара	47,559.45

Б. у години 1892.

1. ПРИХОДИ

а)	Од улога редовних чланова	дин.	2,536.—
б)	„ добровољних прилога	„	2,381.40
в)	„ прихода сталног друштв. фонда	„	11,524.80
г)	„ пододборских забава	„	646.95
д)	„ прилога из ковчежића	„	2,632.95
ђ)	„ продатих књига	„	864.70
е)	„ утемељачких диплома	„	18.—
и ж)	„ ванредних прихода	„	241.65
			<u>20,846.45</u>
		Свега динара	20,846.45

2. РАСХОДИ:

а)	Административни трошкови	дин.	3,657·80
б)	Опште друштвене цељи	„	4,617·35
в)	Светосавска вечерња школа	„	4,274·30
г)	Изддржање друштв. ђака	„	5,525·15
д)	Набавка друштв. диплома	„	2,039·95
ђ)	Трошкови др. пододбора	„	139·30
е)	Награде писаца	„	389·—
и ж)	Набавка и штамп. књига	„	3,527·35
			<u>24,170·20</u>
		Свега динара	24,170·20

В. у години 1893.

1. ПРИХОДИ:

а)	Од улога редовних чланова	дин.	1,850·—
б)	„ добровољних прилога	„	3,310·—
в)	„ прихода сталног друштв. фонда	„	11,964·80
г)	„ пододборских забава	„	559·—
д)	„ прилога из ковчежића	„	876·95
ђ)	„ утемељачких диплома	„	6·—
и е)	„ ванредних прихода	„	1,981·25
			<u>20,548·—</u>
		Свега динара	20,548·—

2. РАСХОДИ:

а)	Административни трошкови	дин.	2,439·29
б)	Опште друштвене цељи	„	5,006·90
в)	Светосавска вечерња школа	„	4,679·86

г)	Изражање друштв. ђака	„	5,558·45
д)	Трошкови „ пододбора	„	18·90
ђ)	Награде писаца	„	569·50
е)	Набавка књига	„	200·—
и ж)	Оправка дома и водовода	„	2,075·10
			<u>Свега динара 20,548·—</u>

Г. у години 1894.

1. ПРИХОДИ:

а)	Од улога редовних чланова дин.	975·—
б)	„ добровољних прилога	2,679·40
в)	„ прихода сталног друштв. фонда	13,464·40
г)	„ пододборских забава	536·—
д)	„ прилога из ковчежића	1,053·15
ђ)	„ утемељачких диплома	10·—
и е)	„ ванредних прихода	1,420·—
		<u>Свега динара 20,137·95</u>

2. РАСХОДИ:

а)	Административни трошкови дин.	2,116·85
б)	Опште друштвене цели	3,171·30
в)	Светосавска вечерња школа	4,717·20
г)	Изражање друштв. ђака	6,095·20
д)	Трошкови „ пододбора	34·10
ђ)	Награде писаца	590·—
и е)	Набавка књига	1,220·50
		<u>Свега динара 17,945·15</u>

За све, пак, четири године изнели су
приходи :

1) Улози редовних чланова	дин.:	11,670.—
2) Добровољни прилози . . . „		11,348.30
3) Приход сталног друштвеног фонда „		46,812.90
4) Приход од пододб. забава „		3,058.75
5) Прилози из ковчежића . „		6,069.80
6) Продаја књига „		1,018.70
7) Утемељачке дипломе . . . „		196.—
и 8) Ванредни приходи „		31,227.75
Свега прихода за све 4 године	дин.	III,402.20

А за све, пак, четири године изнели су
расходи :

1) Административни трошкови	дин.	11,201.19
2) Опште друштвене цељи . . . „		19,357.35
3) Светосавска вечерња школа „		16,172.01
4) Издржавање друштв. ћака и пансионат „		48,880.95
5) Набавка утем. диплома . . . „		2,039.95
6) „ друштв. медаља „		1,565.—
7) Трошкови пододб. друшт. „		234.90
8) Награде писаца „		1,598.50
9) Набавка, штампање и повез књига „		7,097.85
10) Оправка друштвен. дома и водовод „		2,075.10
Свега расхода за све 4 године	дин.	II,222.80

Кад се од укупног четворогодишњег прихода од *динара* : 111,402·20, одбије укупни трошак за те 4 године од дин: 110,222·80 онда претиче остатак *динара* 1,179·40, коме кад се још дода салдо од год. 1890. *дин.* 1,013·40, онда је покретни фонд друштвени, на дан 31. декембра 1894. год., имао салдо **динара 2,192·80**, који се имао пренети на 1895. годину. Све ово, господо, види се тачно из печатаних закључних рачуна овога фонда, а за прошле четири године, које у рукама имате.

II. О сталном новчаном фонду

Као што се из печатаног прегледа стања овога фонда види, овај је фонд, за прошле четири године, имао следеће приходе:

У години 1891.	дин.	55,645·85
У „ 1892.	„	18,575·—
У „ 1893.	„	12,975·—
и У „ 1894.	„	4,900·—
Свега дакле прих. за све 4. г. дин.			92,095·85

А. Приходи у 1891. год. ови су:

1. Прилог г-ђе Смиље, удове поч. Луке Маринковића — бив. срп. конзула — за стални фонд њеног пок. супруга — од кога се

само приход има трошити, у злату дин.	12,000.—
2. Легат пок. Јована Здравковића сиротана овд. дин.	300.—
3. Легат пок. Милана Мирковића, трг. из Љубовије дин.	1,611.—
4. Легат пок. Милована Гушића, пеш. кап. из Краг. дин.	500.—
5. Легат пок. Алексе Пешике, б. чинов. овд. дин.	595.—
6. Легат пок. Стојана Најдановића, б. трг. из Зајечара дин.	250.—
7. Улози 30 чланова доброт. дин.	15,000.—
и 8. „ чланова утемељача дин.	25,389.85

Б. Приходи у 1892. год. ови су:

1. Легат пок. Вула Радовановића б. овд. дин.	1,200.—
2. Легат пок. Јелке В. Живано- вића динара	200.—
3. Улози 14 члан. добротвора дин.	7,000.—
и 4. „ чланова утемељача „	10,175.—

В. Приходи у 1893. год. ови су:

1. Легат пок. Косте Тодоровића, б. млекад. из Пожаревца динара	200.—
2. Легат пок. Катарине Јеремић, бив. овд. динара	1,200.—

3. Улози 11 члан. добротвора дин. 5,500.—
и 4. „ чланова утемељача „ 6,075.—

Г. Приходи у 1894. г. ови су:

1. Легат пок. Симке Јанићијевића
Влакчанина овд. дин. 600.—
2. Легат. пок. Ђорђа Миловано-
вића, б. прев. окр. бол. Краг. дин. 125.—
3. Улози 3 члана добротвора „ 1,500.—
и 4. „ чланова утемељача „ 2,675.—

Ево имена свих чланова добротвора:

1. Лена, удова пок. Штерије Димитри-
јевића овд.
2. Морено Д. Азријел и брат Хајим, трг. овд.
3. Штедионица Чачанска
4. Софија, супруга Милутина Поповића,
проте — Ђуприја.
5. Љубица, супруга Стевана Јевтовића, злат.
овдашњег.
6. Милица, супруга Михаила Павловића, трг.
овдашњег.
7. Јелена, супруга Ђоке Павловића, трг. овд.
8. Софија, супр. Милоша Глишића, трг. „
9. Марија, супр. Ђорђа Вајферта инд. „
10. Катарина, супр. Јовице Барловца трг. „
11. Милорад Мих. Павловић, трговац „
12. Ђорђе Лазаревић, трг. помоћник „
13. Петар И. Јовановић, трговац „

14. Светозар Стаменковић, трговац овдашњи
15. Никола Ђорђевић, трговац овдашњи
16. Алекса Ђ. Биба, трг. овд.
17. Димитрије Живадиновић, трг. овд.
18. Стеван Јевтовић, златар овд.
19. Стојан Вељковић, пензионар овд.
20. Спасоје К. Шуменковић, чиновник овд.
21. Анка В. Ивковић, удова овд.
22. Магдалена А. Милошевића, удова овд.
23. Савка М. Панића, удова овд.
24. Јелисавета М. Поповића, из Синошевића
25. Стака М. Пајића, из Лешнице
26. Коста Ђорђевић—Бижо, из Смедерева
27. Еснаф Трговачки, из Смедерева
28. „ Бакалско-Трговач. из Крагујевца
29. Стеван Крстић, трговац из Паланке
30. Деда Јаша Векецки, из Јарковца
31. Срез Пчињски, округа Врањског
32. Срез Грочански, округа Подунавског
33. Александар Алексијевић, Лебедев, прота
из Петрограда
34. Лука Милетић, предузимач из Ужица
35. Риста Васиљевић, трг. из Доње Тузле
36. Хаџи Риста Науновић, бив. трг. овдаш.
37. Ђука Марковић, трг. из Обреновца
38. Смедеревска Кредитна Банка
39. Београдски Кредитни Завод
40. Пожаревачка Штедионица.

41. Округ Тимочки
42. Округ Подрински.
43. Округ Крајински
44. Црква Јагодинска
45. Еснаф Бакалско-трговачки из Ниша
46. Ваљевска штедионица
47. Округ Црноречки
48. Марија В. Вујића, овд.
49. Стојан Крстић, бив. свешт. из Подгорца
50. Милутин Ј. Марковић, б. касац. судија
51. Стојна Н. Предића, удова овд.
52. Јован Турјак, адв. из Ст. Београда
53. Гаврил Велимировић, свешт. из Лозовика
54. Владимир, архиепископ казански и сви-
јашки
55. Марко Поповић, бив. трг. из Синошевића
56. Милутин Ф. Поповић, прота из Ђуприје
57. Округ подунавски
- и 58. Иван Алексијевић, Колокољников, трг.
казански

Међу члановима утемељачима има их, који су дали улог преко 100 динара, а ти су ови:

1. Герман, Епископ из Москве дао је динара. 263·60
2. „Задруга“, удружење срп. ђака у Цириху дало је дин. 200·—
3. Друштво „Сиротињске Среће“ овд. дало је дин. 200·—

4. Јован Силини, трг. агент овд. дао је дин.	200.—
и 5. Дванајест Мадара из Пеште дали су динара	200.—
Кад се приходу овога фонда, за прошле четири године, од дин. .	92,095.85
дода његов капитал, који је 31. дек. 1890. год. износио дин.	178,724.70
Онда укупно износи стални новч. фонд на дан 31. децембра 1894. године динара	270,820.55
Вредност овога фонда налазила се тога дана у следећем:	
1. У две признанице Беогр. Кред. завода у <i>злату</i> дин.	155,700.—
2. У 200 железничких облигација Lit. А. у <i>злату</i> динара	86,700.—
3. У седам 3% лутријских обвез- ница у <i>злату</i> динара.	595.—
4. У једној признаници благајника Св. Сав. дома у <i>сребру</i> динара.	20.000.—
5. У једној уложној књижици бео- град. задруге у <i>сребру</i> динара	7,225.—
6. У двокрилној Вертх. каси у <i>злату</i> динара	600.—
и 7. У готову — у никлу	0.55

Као што се из изложенога види,
капитал је овога фонда у злату:

243,595; а у сребру: дин. 27,225.55

Концем прошле године Друштво Св. Саве
имало је 96 чланова добротвора — са улогом
од најмање 500 динара — 1,275 чланова уте-
мељача, са потпуним улогом од по 100 динара.

III. О сталном фонду у непокретности

Светосавски дом с плацем представљао је
на дан 31. декем. 1890. год., са дугом, вред-
ност динара. 130,824.25

Од тога дана утрошено је још у зграду:

1. У години 1891.	дин.	10,726.35
2. У „ 1892.	„	2,431.50
и 3. У „ 1893.	„	<u>844.60</u>

И тако је 31. Дек. 1894. г.
свето-савски дом с плацем пред-
стављао вредност од динара 144,826.70

А кад се од ове суме одбију:

а) дуг цркви Манастирици д. 5,000.	
б) дуг Св. Савском стал-	
ном новч. фонду . . . д. 20,000.	
и в) дуг Народној Банци	
— по меници — . . .	<u>3,500. 28,500.—</u>

Онда је начисто до 31.
Дек. 1894. г. у свето-сав.

дом уложено новца од овог друштвеног фонда дин. **116,326.70**

Утрошених пак за прошле четири године у св. савском дому динара 14,002.45

добити су :

а) од чистог прихода овога фонда д. 9,268.50

б) од преостатка готовине овога фонда из год. 1890. дин. 1,233.95

и в) од позајмице — на меницу — из Нар. Банке 3,500.—

На дан 31. Дек. 1894. г. овај је фонд имао и у готовини један преостатак од динара 273.—

који је пренесен на ову 1895. рач. годину.

Приходи овога фонда махом су добијани од добровољних прилога. Од III пак друштв. лутрије, која је у корист овога фонда обављена, не само да се није имало никакве добити, него се на њој имало још и 678 дин. штете. Овоме је поглавити узрок установа државне класне лутрије, које није било у времену, кад су се обављале I и II друштвена лутрија, од којих је овај фонд лепе добити имао.

Сем светосавског дома друштво је наше на дан 31. Дек. 1890. г. имало још и 2 плаца у дунавском крају, који су заведени у стање

друштвено, по процењеној вредности, са дин. 10.000. Од тога времена друштво је још добило:

1. Тапију од једног плаца у дунавском крају, на углу улица Немањине и Поречке, који је — плац — још 1889. г. уступио друштву бесплатно г. Министар грађевина;
- и 2. Једну њиву у срезу Беличком, окр. Моравског, коју је друштву поклонио г. Светозар Ј. Косовљанин, из Јагодине.

Кад се — дакле — вредности светосавскога дома с плацем

од динара 116,326.70

додаду још:

1. Стара два плаца у дунавском крају дин. 10,000.—

2. Ново добијени плац у процењ. вред. дин. 8,000.—

и 3. Њива у срезу беличком вред. динара 55.—

Онда је друштвени фонд у непокретности на дан 31. Дек. 1894 г.

износио дин. **134,381.70**

А кад се суми фонда у непокретности од дин. 134,381.70

дода и сума друштвеног сталног новчаног фонда 270,820.55

Онда целокупно стање друштв.
сталног фонда на дан 31. Дек. 1894 г.
износи динара: **405,202.25**

Концем 1890. г. износило је уку-
пно стање друштв. сталног фонда д. 295.782.90

А кад је концем 1894. г. изно-
сило динара 405.202.25

Онда је стање сталног друштв.
фонда за прошле четири године по-
вишено са дин. **109,419.35**

Сматрам за дужност да овде споменем још
и имена оних, који су за прошле четири го-
дине помогли наше друштво добровољним при-
лозима. Ево њихових имена и сума, које су
они приложили:

1. Ц. Петридије из Цариграда	д.	1,000
2. Браћа Алатини из Солуна	„	1,300
3. Филип Ферари из Париза	„	3,100
4. Београдска општина	„	4,000
5. Народна Банка	„	4,000
6. Чланови Упр. контр. и ценз. одбора Нар. Банке	„	1,683
7. Смедеревска Задруга	„	326
8. Еснаф мех.-кафански из Беог.	„	300
9. Официри нишке касине и чи- таонице	„	270
10. Београдска Задруга	„	400

11. Управа мон. дувана скупила прилога сем сума под 1. и 2. изложених	дин. 1,452—
12. Начелство округа Врањског скупило прилога	„ 45·80
13. Пиротски првостеп. суд скупио прилога	„ 323·75
14. Петроније Савић, чин. жел. дир. скупио прилога	„ 192·—
15. Петар Ивановић, ср. писар у Лебанима од забаве	„ 113·70
16. Певачка дружина „Шумадија“ из Паланке	„ 100·—
и 17. Илија Томић трг. из Пожар.	„ 100·—

Свима овим приложницима, као и свима напред споменутич члановима добротворима изјављујем пред овим друштв. скупом, у име главног одбора друштвеног, велику захвалност; а поменутич завештаоцима нека је светао и вечни спомен у Српству. —

Као што сте видели, господо, ја сам, као благајник, завео у стање друштвено само оне суме, које је друштвена благајна примила; и само она непокретна имања, од којих је друштво добило тапије.

Сем овога друштво наше има да добије још 50 комада 3% лутријских обвезница које

је друштву завештао пок. Моја Гавриловић бив. саветник у пензији и које ће се завести у стање, кад се буду примиле од извршиоца тестаментa пок. Моје — г. г. Михаила Божићевића и Александра Константиновића. Досад се ове лозе нису могле добити с тога, што је тестамент пок. Моје од неких његових назови рођака оспорен; и што је парница, у којој сам ја наше друштво заступао, ту скоро окончана у корист нашега друштва и још неких хуманитарних установа, које по томе тестаменту имају такође да приме извесне легате.

Ја сам готов са мојим извештајем, а сад господо, изволте чути извештаје господе рачуноиспитача о исправности друштв. рачуна за прошле четири године.

4. Јуна 1895. год.
у Београду

І Благајник главног одбора
Друштва Св. Саве

Тих. Ј. Марковић с. р.

ИЗВЕШТАЈ

О прегледу рачуна „Друштва Св. Саве“
за пословну 1891. год.

На позив госп. председника главног одбора „Друштва Св. Саве“, потписани изабрани рачуноиспитачи дошли су данас у стан друштвени, прегледали су друштвене рачуне за 1891. год. и нашли су их за исправне.

Сви приходи и расходи како покретног фонда и фонда Светосавског дома, тако и приходи сталнога новчаног фонда — показани у четири закључна рачуна — што су их друштвени благајници саставили, изведени су тачно по рачунским књигама и оправдани су документима.

Потписани уверили су се, да се имаовина „Друштва Св. Саве“, на дан 31. дек. 1891. год. састојала, као што и поменути закључни рачуни показују, у следећем:

1. У плацу и згради светосавског дома дин. 113,846 90
2. У сталном новчаном фонду д. 234,370.55

3. У покретном новч. фонду дин.	3,323.75
4. У 2 плаца, по тапији од 7 12. 1889. г. № 11,709. дин.	10,000.—
и 5. У 1 њиви, по тапији од 24 5. 1891. г. № 3,402. дин.	55.—
	<u>361,596.20</u>

Свега динара 361,596.20

(словом: триста шесет и једна хиљада, пет стотина деведесет и шест динара и 20|100).

Потписани уверили су се даље, да се капитални два новчана фонда налазе у следећем:

I. Покретног фонда:

1. У готову новцу и у сребру динара.	3,323.75
	<u>3,323.75</u>

Свега динара 3,323.75

(словом: три хиљаде триста двадесет и три динара и 75|100.)

II. Сталнога фонда:

1. У једној признаници Београд. Кред. Завода од 30. дек. 1891. год. Бр. 2729., у злату дин.	123,000.—
2. У 200 комада обвезница Срп. држав. железница Lit. А. по купљеној цени, у зл. дин.	86,700.—
3. У једној признаници благајн. фонда светосавског дома од 21.	

дек. 1890. г. Бр. 1199. у сребру динара	20,000.—
4. У седам комада обвезница Срп. Лутријског 3% зајма од г. 1881 у злату дин.	595.—
5. У једној двокр. Вертхајмовој каси у злату дин.	600.—
и 6. У готову новцу — у сребру д.	3,475.55
Свега динара	<u>234,370.55</u>

(словом : *Двеста тридесет четири хиљаде и
триста седамдесет динара и 55|100*); с тога
предлажу, да и скупштина да благајницима
разрешницу за рачуне у 1891. години.

9. фебруара 1892.

Београд

На V редовном глав. скупу изабрани
рачуноспитачи:

Пера Манојловић с. р.

Ник. Ђорђевић с. р.

Радов. Миленковић с. р.

ИЗВЕШТАЈ

О прегледу рачуна сталнога фонда Друштва „Св. Саве“
за пословне године: 1892. 1893. и 1894.

На позив благајника сталнога фонда друштва „Св. Саве“ потписани рачуноиспитачи дошли су данас у стан друштвени, прегледали су друштвене рачуне сталнога фонда за 1892.; 1893. и 1894. годину и нашли су их за исправне.

Сви приходи и расходи — сталног фонда — састављени од друштвених благајника, изведени су тачно по рачунским књигама и оправдани су документима.

Потписани уверили су се, да се стална имаовина Друштва „Св. Саве“ — на дан 31. Дек. 1894. год. састојала у следећем:

1. У плацу и згр. светосавског дома динара 116,326.70
2. У сталном новчаном фонду дин. 270,820.50
3. У три плаца по тапијама: од 7|12. 1889. г. № 11,709, и од 11|10 1891. год. № 15,793, у

процењеној вредн. од стране самог друштва дин.	18,000.—
и 4. У једној њиви, по тапији од 24 5 1891. г. № 3402. у про- цењеној вредности дин.	55.—

Свега динара 405,202·25

(словом: *четири стотине пет хиљада, две сто-
тине и два динара и двадесет и пет пара*).

Потписани уверили су се даље, да се ка-
питал сталнога новчаног фонда налази у сле-
дећем :

1. У једној признаници Београд.
кредит. завода од 30|12. 1892.
год. № 3894. у злату дин. 130,000.—
2. У једној признаници Београд.
кредит. завода од 31|12. 1892.
№ 2130. у злату динара . . . 25,700.—
3. У 200 комада обвезница срп.
држав. железнице Lit. А. по
купљеној цени у злату дин. 86,700.—
4. У седам комада 3⁰/₁₀₀ лутриских
обавезница од године 1881. у
злату динара 595.—
5. У једној признаници благајн.
светосав. дома од 31|12. 1890.
год. № 1199. у сребру дин. 20,000.—

6. У једној уложној књижици Београд. задруге од 3 5. 1893 г. № 274 у сребру динара . . .	7,225.—
7. У једној двокрилној Вертхајмовој каси у злату дин. . . .	600.—
и 8) У готову — у никлу	0·55
	<hr/>
	Свега динара 270,820·55

(Словом: *Двеста седамдесет хиљада, осам стотина и двадесет динара и педесет и пет пара*); и то:

У злату динара: *Двеста четрдесет три хиљаде, пет стотина двадесет и пет*; и

У сребру динара: *деведесет седам хиљада, две стотине двадесет и пет и 55 пара*. Стога предлажу, да и скупштина одобри поднесене рачуне и да разрешницу благајницима за рачуне у 1892., 1893. и 1894. години.

25. Јануара 1895. г.

Београд

На V редовном глав. скупу изабрани
рачуноиспитачи:

Пера Манојловић С. Р.

Радов. Миленковић С. Р.

На место † Н. Борђевића позвани
трећи рачуноиспитач

М. Д. Клидис С. Р.

ИЗВЕШТАЈ

О прегледаном рачуну покретног фонда Друштва
„Св. Саве“ за године: 1892., 1893. и 1894.

На позив благајника покретног фонда „Друштва Св. Саве“ потписани рачуноиспитачи дошли су данас у стан друштвени, прегледали су друштвене рачуне покретног фонда за 1892. 1893. и 1894. и нашли су их за исправне.

Сви приходи и расходи овога фонда, састављени од друштвеног благајника, изведени су тачно по рачунским књигама и оправдани документима.

Потписани уверили су се најзад, да је по одбитку расхода од прихода друштвених за поменуте три године претекло рест од 2192 динара и 80 пара, који се има пренети на рачунску 1895. год.; с тога предлажу скупштини да и она поднесене јој рачуне одобри и благајнику друштвеном да разрешницу за рачуне у 1892., 1893. и 1894. години.

30. Јануара 1895. г.
у Београду

На V редов. глав. скупу изабрани
рачуноиспитачи:

Пера Манојловић С. Р.

Радов. Миленковић С. Р.

На место † Н. Ђорђевића позван
трећи рачуноиспитач

М. Д. Клидис С. Р.

У Т Е М Е Љ А Ч И ДРУШТВА СВ. САВЕ

С ПОТПУНИМ УЛОГОМ ОД 100 ДИНАРА

(Продужење списка, штампаног у 6. и 9. књизи издања друштвених).

І. У Београду.

Алекса Петровић, трговац.

Алекса Бурић, пензионар.

Алимшије Бошић, пензионар.

Аврам М. Назман, трговац.

Алекса Борисављевић, проф. В. Школе.

Васа Николић, дрвар. трговац.

Др. *Васа Булић*, лекар.

Др. *Војислав Бакић*, проф. В. Школе.

Виљем Бадер, чиновник.

Влада Марковић, инжењер.

Гђа *Даринка и Коста Главинић*.

Даринка Т. Терзибашићева,

Димитрије Борић, књижар и фарбар.

Димитрије Маринковић, пензионар.

Драгутин Чолић, члан полиције.

Димитрије Тадић, адвокат.

Димитрије Гавриловић, чиновник.

Друштво Сиротињске Среће, с улогом 200 дин.

- Баца Учитељске Школе.*
Борђе Арсенијевић, абаџија.
Божа Марковић, апотекар.
Еснаф абаџијски.
Еснаф терз.-јорг.-памуклијашки.
Иса Борђевић, свештеник.
Иван Александровић — Хитров
Јаков Филиповић, контролор царин.
Јован Борђевић, проф. В. Школе.
Јоца С. Грнчаревић, ђак
Јован Ђуричић, трговац
Јевта Гавриловић, чиновник.
Јован Миодраговић, професор
Јован Д. Јовановић, учитељ
Катарина Ј. Николић,
Лаза Андрејевић, банкар.
Милош Валожич, књижар
Мијалко Ђурић, проф. В. Школе
Максим Милојевић, фшјакериста.
 Др. *Марко Т. Леко, професор.*
Мита Петровић, кафеџија.
 Гђа *Милојка Милор. Терзибашиќа.*
Михаило Милор. Терзибашић
Милан Михаиловић, потпуковник.
Милош Давидовић, професор.
Милан Ст. Марковић, адвокат.
Милан О. Петровић, инжењер.
 Др. *Михаило Цвијетић, лекар.*
 Др. *Милан В. Васић, лекар.*
Миливој Ј. Николајевић, капетан.

Михаило Рашић, мајор.
Милан Николић, чинов. Н. Банке.
Мирован Павловић, ђенерал.
Марко Петронијевић, кројач.
Милан Богдановић, званич. царин.
Михаило Хорватовић, абаџија.

Никола Андробашић, пензионар.
Никола Ђурић, председник вар. суда.
Настик и Богатинчевић, трговци.

Петар Матић
Петар Маринковић, абаџија

Гђа *Сара Мих. Арсенијевића*.
Светозар Стевановић, пензионар.
Светозар Видаковић, професор.
Светозар Стевановић, гостионичар.
Танасије Неранџић, трговац

II. У Унутрашњости.

1. Округ Ваљевски.

Стеван Луковић, пуковник у Ваљеву
Лука Лазаревић, професор „ „

2. Округ Врањски.

Срез Лесковачки.
Борђе Алексић, апотекар, у Лесковцу.
Горча Х. Костић, трг. „ „
Борђе Анђелковић, свешт. у Сурдулици.
Аранђел Маринковић, трговац, у Грделици.

3. Округ Крагујевачки

- Илија С. Мијатовић, трговац, у Крагујевцу.
 Борђе Лукић, „
 Чедомир Панић, трговац, „
 Коча Радовановић, начел. у пенз. „
 Јанаћко Здравковић, трговац, „
 Сима Живковић, директор у пенз.,
 (преко пуног улога дао још 75 дин.) „
 Еснаф Баштовански „
 Др. Иван Лазаревић, лекар, у Аранђеловцу.
 Дмитар Чолић, механџија, у Тополи,
 Вуле Милошевић, трговац, у В. Пчелици.
 Радионица стругарска управе вој. техничког за-
 вода у Крагујевцу.

4. Округ Крајински.

- Алекса С. Мијатовић, у Неготину.
 Рудолф Бан, апотекар, „
 Михаило Дуцић, трговац, „
 Лазар Д. Стојановић, трговац, „
 Јанко Симић, трговац, „
 Никола Димић, трговац, у Неготину.
 Стојан Х. Станковић, трговац, „
 Еснаф механ.-пекарски, „
 Општина Михаиловачка
 Димитрије Р. Илић, свештеник, у Штубику

5. Округ Крушевачки.

- Стеван Петровић, свештеник, у Крушевцу,
 Милан Јелисаветић, рачуновођа, „
 Филип Симић, трговац, „
 Мијужио Миловановић, трговац, „

Вучко Вучковић, трговац, у Крушевцу
 Алекса Маринковић, трговац, „
 Васа Михаиловић, учитељ, „
 Лука Д. Петровић, трговац, „
 Бачка дружина „Напредак“, „
 Срез Жупски.
 Борђе Јовановић, трговац у Алексинцу
 Милош Стојчевић, „
 Браћа З. Димитријевић, „
 Јованче Таушановић и синови, „
 Јован Ј. Петровић, трговац, „
 Мата Трифунац и брат, трг. „
 Аврам Миловановић, свештен., „
 Јован Илић, трговац, „
 Црква Светог Илије, „
 Алексин. Основна Школа, „
 Алексин. железничка станица, „
 Милош Кузмановић, б. ср. начел. у Ражњу.

6. Округ Моравски

Никола М. Ристић, трговац, у Тузрији.
 Константин Нуша, апотекар, „
 Коста А. Радовановић, пензионар, у Јагодини.
 Општина Јагодинска,
 Срез Темнички, у Јагодини
 Вучета Поповић, прота, у Параћину.
 Никола Марић, апотекар, „
 Аћим А. Илић, свештеник, у Свилајнцу
 Петар Бранковић, Ђурчија, „
 Петар Петровић, трговац, „
 Павле Крстић, свештеник, „
 Црква Свилајначка „
 Срез Ресавски „

Михаило М. Кандић, у Варварину,
 Стојан Вукићевић, учитељ, у Крчину.
 Неша Миленковић, из Јовца.
 Љуба Лекић, свештеник, у Превешту.

7. Округ Широтски.

Савко Кучарић, учитељ, у Проту.
 Коста Божиновић, трговац, „
 Милица Јан. Поповића, „
 Коста Павловић, б. свештеник, „
 Округ Широтски „
 Партеније, игуман манастира Сухова.
 Општина Столска
 Општина Богдановачка
 Општина Модро-Стенска
 Општина Велико-Боњинска

8. Округ Подрински.

† Витомир Младеновић, професор, у Шапцу.
 Шабачка Трговачка Омладина, „
 Васа Мокрањац, ср. начелник, у Крупњу
 Настас Тодоровић, трговац, „
 Илија Петровић, трговац, у Крупњу.
 Сима Секулић, трговац, у Крупњу
 Михаило Јовановић, клисар, „
 Милутин Филиповић, учитељ, „
 Марко Јовановић, свештеник, „
 Алекса Поповић, трговац, „
 Тока Станимировић, трговац, „
 Еснаф Ошанчарски „
 Читаон. Певачко Друштво „
 Црква Крупањска „
 Црква Каонска, ср. поцерски, „

Срез Јадрански у Крушњу

Станка М. Пејиќа, из Лешнице, поред пуног улога
и као члан добротвор и као члан утемељач,
дала још 100 дин. добров прилога.

9. Округ Подунавски.

Михаило Бобиќ, професор, у Смедереву

Благоје Јоциќ, трговац, ”

Лазар Станојевиќ, трговац, ”

Јован Тодоровиќ, трговац, ”

Сами Азријел, трговац, ”

Јован Борђевиќ, благајник, ”

Јанићије Константиновиќ, трг. ”

Алекса Ђуриќ, бакалин, ”

Петар Максимовиќ, адвокат, ”

Јозеф Хасон, трговац, ”

Јосиф Марковиќ, прота, ”

Јеврем Мариќ, трговац, ”

Јован Ј. Рашиќ, трговац, ”

Прока Д. Константиновиќ, бравар, ”

Светолик Ђ. Величковиќ, трговац, ”

Филип Симиќ, трговац, ”

Подунавска окр. Задруга у ”

Еснаф бакалски ”

Опште занатл. радн. друштво ”

Еснаф лебар.-сапунџиски, у Паланци.

Јован Ђ. Павловиќ, свештеник, у Кусатку.

Панта Банковиќ, свештеник, ”

Марко Банковиќ, трговац, ”

Стеван Штериќ, механџија, у Скобаљу.

Марко Јелиќ, свештеник, ”

Димитрије Хранисављевић, трг. у Крњеву.
 Светозар Хранисављевић, ђак, „
 Глиша Новчић, трговац, у Сопоту.
 Радојица Милојевић, свештеник, у Неменикућама,
 Димитрије Ђ. Јовановић, трг. у В. Плани
 Драгић Муџић, у Комарцију.

10. Округ Пожаревачки.

Коста Тодоровић, млекаџија, у Пожаревцу (с уло-
 гом 200 дин.)
 Давид М. Анаф, трговац, „
 Борђе В. Димитријевић, трговац, „
 Живко Борђевић — Зоја, кафеџија, „
 Живота С. Живковић, порезник, „
 Стојан Павловић, трговац, „
 Тоша Маринковић, кафеџија, „
 Бачка гимназ. дружина „Развитак“ „
 Еснаф болтац.-трговачки, „
 Стара Црква „
 Канцеларија ср. Моравског, у Жабарима
 Срез Млавски
 Срез Звишки
 Младен Јовановић трговац, у Петровцу
 Јован Мирковић, трговац, у В. Градишту
 Станојло Ђурић, свештеник, у Рајцу
 Јевреј Марковић трговац, у Ореовици.

11. Округ Руднички.

Сретен Ј. Михаиловић, свешт. у Чачку
 Љубомир Вуковић, свештеник, „
 Фердинанд Крен, швар, „
 (с улогом 125 дин.)

Гђа *Милева С. Ристића*, удова, у Чачку
 Др. *Јарослав Кужељ*, лекар, „
Никола Кнежевић, трговац, у Краљеву
Сима Томић „
Коста Шамановић, капетан, „
Марко Станојловић „ „
Петра Радовић, поручик, „
Милош Марјановић „ „
Тома Димитријевић „ „
Матија Добричић „ „
Ранко Трифуновић „ „
Влад. Стефановић „ „
Димитрије А. Димитријевић трг. „
Петар Љутић, кмет, Г. Мплановац
Архимандрит Атанасије, на Рашкој
Венијамин Шарковић, трг. „
Еснаф тргов. бакалски „
Владимир Лазич, контролор дувана за округ
 руднички.

12. Округ Тимочки.

Светислав С. Поповић, учитељ, у Књажевцу
Срез Заглавски

13. Округ Топлички.

Милован Слешчевић, учитељ, у Нишу
Милан Милојевић, капет. инвал. „
Јован Брдарски, мајор, „
Душан Сиротановић, трговац. „
Милан Букановић, трговац, „
Дружина „Његуш“ „
Слоб. зидарска ложа „Немања“ „
Учитељско Удружење „
Прокупачка Задруга за помагање и штедњу

Општина Малчанска

Општина Габровачка

Општина Малчанска, (с улогом 125 дин.)

14. Округ Ужички.

Јања Т. Манојловић, професор у Ужицу

Алекса Ђ. Поповић, адвокат, „

Милан Ј. Јевтовић, ђак, „

Срез Ужички.

15. Округ Црноречки.

Милан Симић, трговац, у Зајечару

Светислав Исаковић, „

Милутин Станојевић, „

† Прока Кнежевић, б. окр. нач. „

Милош М. Милошевић, учитељ у В. Извору

III. У Иностранству

Др. Бура Вукићевић, адвокат, у Н. Саду

Аполоније А. Мајков, у Москви

Никола Нешић, трговац, у Ници

Димитрије Руварац, свешт. у Земуну

Петар Стејић, посланик, у Риму

Тодор Станковић, консул, у Скопљу

Милош Стојаковић, у Ст. Паланци

Марија Љ. Мургуловића, у Војводини

Епископ Герман, у Москви (с улогом 263,60 дин.)

Задруга српских ђака, у Цириху (с улогом 200 д.)

И још шеснајсторица из српских крајева ван Краљевине.

Сваки Србин и Српкиња и сваки пријатељ Српства
и народне просвете може бити члан
Друштва Св. Саве.

Редовни су чланови они, који дају годишње пет динара
улога ;

Утемељачи су они, који једном за свагда положе сто
динара, или по 25 динара годишње за 4 године ;

Добротвори су они, који једном за свагда положе пет
стотина динара.

Сви чланови добивају друштвене књиге бесплатно.

Чланови утемељачи добивају дипломе на чланство.

Чланови добротвори добивају сребрну светосавску медаљу
с дипломом и правом, да медаљу могу носити на прсима.
